

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De his qui pœnitentiam non complent. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

sunt, quæ impediunt, & languentē retrahunt, periculosest, & interitui vicinū, ad mortem protrahere pœnitētis remediū. Sed magnum est, cui Deus tunc inspirat (si quis est) verā pœnitentiam. Sed si etiam sic cōuersus vita viuat, & non moriatur, non promittimus, quod euadat omnem pœnam. Nā prius purgandus est igne purgationis, qui in aliud seculū distulit fructum conuersionis. Hic a. ignis etiā æternus non sit, miro modo grauis est: ex. ellit n. omnem pœnam, quam vñquam passus sit aliquis in hac vita. Nunquam in carne tanta inventa est pœna, licet mirabilia martyres passi sint torturæ, & multi nequiter quanta s̄pē sustinuerunt supplicia. Ex his satis ostenditur, quam periculosest diffidere pœnitentiam usq; in finem vitæ. Si ramen etiam tunc vera habeatur pœnitentia, hominē liberat, & vitam mortuo imperat, non sicut tamen, vt nullā sentiat pœnam, nisi fortetanta sit vehementia gemitus & contritionis, quæ sufficiat addelicti punitionem. Licet ergo sit difficile, ut tunc sit vera pœnitentia, quæ sera venit, quādo cruciatus membra ligat & dolor sensum opprimit, vt vix homo aliquid cogitare valeat: melior est tamen sera, quam nulla. Pœnitentia n. etsi in extremo vitæ hiatu aduenit, sanat & liberat. Multum sera fuit latronis pœnitentia: sed non fuit sera indulgentia. Sed licet Latro veniam meruisset in fine de omni crimine, non tamen dedit baptizatis peccandi & perseverandi auctoritatem.

De his qui hic pœnitentiam non complent.

Si vero queritur de illis, qui in hac vita pœnitentiam non complent, vtrum transiuri sint per ignē purgatorij, vt ibi compleant, quod hic minus fecerunt? Idem dicimus de istis esse sentiendū, & de his, qui in extremis pœnitent. Si n. tanta fuerit cordis contritio & delicti exprobratio, vt sufficiat ad puniendum peccatum, liberi ab aliis pœnis trāseunt

Ibidē Aug.
ca. 18. fere
continuo,

Aug. ca. 17.
lib. de vera
¶ falsa pen.

seunt ad vitam, et si inexpleta fuerit pœnitentia: quia perfecte pœnituerunt & ingemuerunt corde. Qui vero non adeo conteruntur corde & ingemiscunt pro peccato, si ante expletionem pœnitentie discesserint, ignem purgatorium sentient, & gravius puniētur, quam si hic impletent pœnitentiā. Horrendum est n. incidere in manus Dei viuetis. *Heb. 10. f.*
 Deus n. cum sit misericors & iustus, ex misericordia pœnitenti ignoscit, non reseruans peccatum ad pœnam æternam. Ex iustitia vero impunitum nō dimittit delictum. Aut n. punit homo, aut Deus. Homo a. punit pœnitendo, Deus autem pœnam exigendo. Et est pœnitentia interior, & exterior. Si ergo interior pœnitudo fuerit tanta, vt sit sufficiens vltio peccati, Deus qui hoc nouit, ab illo qui taliter pœnit, vltius pœnam non exigit. Si vero interior pœnitudo non sufficit in vindicta peccati, nec exterior pœnitentia impletur: Deus qui modos & mensuras peccatorū & pœnarum nouit, addit pœnam sufficientē. Studeat ergo qui sçp sic delicta corrigere, vt post mortē non oporteat pœnam tolerare. Quædam n. peccata mortalia, in pœnitentia sunt venialia: non tamen mox sanantur. Sæpe n. infirmus moreretur, si non medicaretur: non tamen statim medicatus sanatur. Languet post vi- *Aug. de ve-*
sturus, qui prius erat moriturus. Qui autem impœ- *xa & falsa*
nitens moritur, omnino moritur, & æternaliter pœnitent. ca.
cruciatur. Si n. semper viueret, semper peccaret. *18. in tom. 4.*

De illo cui sacerdos indiscretus iniungit parvā pœnitentiā. C

Si vero illo queritur, qui satisfactionē iniunctā impleuerit, quæ ignorātia vel negligētia sacerdotis, peccato cōdigna non fuit: utrū de vita migras, ab omni pœna liber sit? Idē respondeo, quod supra *Lug. 23. f.* de illo qui pœnitentiā non compleuit, dixi. Quod si tantū est lamentū interioris doloris, vt sufficiat in vindicta peccati, omnino liberatus est: vero nō sufficit dolor interior simul cū pœna iniuncta ad-

Ecc 4 det